

Veurzitter,

As ie t goud vienden wol k eerst wel even wat zeggen tegen n poar gasten, ienwoners van ons gemeente.

Laaidroad veur t kollezie van börgmeester en wetholders is dat ienwoner centroal staat en da's vanoavend nait aans. Doarom bin k wies mit joen aanwezigheid, ienwoners van t Hogelaand mit wél ik ófgelopen tied verslag had heb. Gounent van joe nuim ik bie noam en tounoam, as veurbeeld veur joe apmoal. Omdat ik nait zeker wait of ie wel van mien Grunnegs snaren kinnen, goa k mor wieder ient t Hooghoarlemmerdieks

Welkom Harma en Jan Wierenga, Sieds Prins en Louis Voncken, Peter Alkema en Maaïke Heidinga. Ik heet jullie in het bijzonder welkom omdat jullie – naast heel veel, veel te veel anderen – inwoners zijn die heel overtuigend zichtbaar maken dat onze grootste opgave, het gasdossier niet zomaar een dossier is. Onze gesprekken waren indringend, omdat ze gaan over veiligheid en welzijn van mensen; over bestaanszekerheid. Mensen die recht hebben op erkenning en herstel van schade en aan wie wij, het rijk, de provincie en gemeente, veiligheid moeten bieden. Jullie zorgelijke blik, soms vol cynisme en frustratie en tegelijk verwachtingsvolle hoop, is een appèl op onze plicht onze basistaak als overheid te vervullen. Jullie doorzettingsvermogen moedigt ons aan jullie waar mogelijk te helpen. Het jaar 2020 staat voor dit college dan ook in het teken van de afwikkeling van de schades en de uitvoering van de versterkingsoperatie. Niet de inspecteurs maar de aannemersbusjes moeten in de straat verschijnen. Ook al hebben wij niet alle teugels zelf in handen: ik beloof jullie en alle andere Hogelandsters om samen met de wethouders daarvoor mijn uiterste best te blijven doen.

Welkom ook aan Stefan en Simone Kollumer, Femke en Wouter Jacobs, Martijn Kooiker, Nicolaas Geenen, Joeri van der Werf, David Kloosterhuis, Stephanie Muller uit Zoutkamp, Hero Havenga en Dirk Jan Parlevliet. Allemaal enthousiaste ondernemers die ik heb ontmoet. Ook zij maken het Hogeland tot een levendige en aantrekkelijke gemeente. Met zoveel anderen zijn jullie boegbeelden van de Hogelandse ondernemingszin en onze economische potentie!

En welkom ook aan jullie, Remko en Moadab Miralaei. Met jullie inzet voor de inburgering van nieuwe Nederlanders dragen jullie bij aan onze bestuurlijke ambitie die in vaktermen "inclusie" heet. Zo heb ik bij de naturalisatiebijeenkomsten het afgelopen jaar veel Hogelandsters ontmoet die, ieder op haar of zijn manier, bijdragen aan een veelkleurige, en dus welvarende gemeente. Lang leve een colourful Hogeland!

Ook een speciaal welkom aan de leden van onze brandweerploegen. Ik ben onder de indruk van jullie professionaliteit en onvoorwaardelijke bereidheid om dag en nacht klaar te staan voor mens en dier in nood. Met jullie inzet is de brandweezorg in onze samenleving verankerd en verzekerd. Jullie laten zien dat professionaliteit en vrijwilligheid heel goed samengaan.

En die waardering geldt ook zeker voor onze wijkagenten en de leiding van het politie basisteam Ommelanden Noord. De grootschaligheid van de nationale politie wordt niet altijd omarmd. Maar hier in Het Hogeland willen we laten zien dat grootschaligheid kan samengaan met een nieuwe manier van werken waarbij de politie dichtbij is. En dat politiemensen veel ruimte hebben om slagvaardig hun werk te kunnen doen. Ook dat is mensenwerk!

Beste mensen,

Ik zou zo nog wel even door kunnen gaan omdat ik het afgelopen jaar zoveel bijzondere en gemotiveerde mensen heb ontmoet en steeds geraakt werd door de spirit en kracht van de inwoners in onze gemeente. Dat u hier vanavond allemaal bent voor mijn installatie, stemt me trots en dankbaar. Deze avond is wat mij betreft vooral geslaagd als wij, zoals we hier zijn, elkaar ontmoeten

zodat er opnieuw een stap wordt gezet in het ontdekken van nieuwe mogelijkheden voor de groei en bloei van Het Hogeland.

Beste Roelf en Harmannus,

Stief bedankt veur joen schiere woord'n....

En ook dank aan de Commissaris van de Koning voor jouw prachtige woorden.....

Beste René, mijn eerste landing in het Hogeland in december 2018 ging zorgvuldig en tegelijkertijd razendsnel: binnen een week was de benoeming geregeld.

De tweede, meer definitieve landing nu, had een aanmerkelijk langere aanlooptijd. Ik dank iedereen die zo zorgvuldig aan deze olifantsdracht heeft meegewerkt. Ik heb nooit geweten dat een assessment bijna 10 maanden kan duren.....

Fijn ook dat jullie, gedeputeerden..... en ... er zijn en de oude collega's bij de provincie: sommigen al weer even uit het oog, maar niemand uit het hart! En dat is maar goed ook. Want we hebben elkaar hard nodig voor de grote klussen zoals de energietransitie, ontwikkeling van de landbouw en visserij, toerisme, cultuur en onze drie havens Eemshaven, Noordpolderzijl en Lauwersoog. Deze voorbeelden laten zien dat praktisch samenwerken beter werkt dan oeverloze discussies te voeren over modellen van bestuurlijke organisatie. Want het komt aan op bestuurders die de inhoud voorop stellen en bereid zijn samen te werken. En die zichzelf niet belangrijker vinden dan de dienende taak die ze in het licht van die opdracht hebben te vervullen.

Beste leden van de gemeenteraad,

Het zal jullie ondertussen niet zijn ontgaan: ik ben blij en dankbaar mijn werk als burgemeester met volle overtuiging en energie voort te mogen zetten. Ik dank jullie heel hartelijk voor het vertrouwen dat jullie mij geven.

Wat is er nou mooier dan in deze fase van ontwikkeling van het Hogeland hier burgemeester te zijn?

Want wij zien samen zoveel kansen voor groei en bloei, ondanks de problematiek van de aardbevingen, de jeugdzorg, de landbouw en de te krappe gemeentefinanciën. En dat laatste zeg ik niet zo maar, want de financiën, daar vind ik iets van. Daar vind ik behoorlijk iets van. Ik kan het ondertussen aardig vergelijken: het huishoudboekje van het rijk, de provincie en de gemeente. En dan valt het echt op dat er een systeemfout zit in de verdeling van geld tussen rijk en gemeenten. Het is toch niet uit te leggen dat straks in de zogenaamde mei circulaire de uitkering uit het gemeentefonds fors daalt omdat het rijk een groot begrotingsoverschot en als gevolg daarvan gemeenten fors uit eigen middelen moeten bijdragen voor de uitvoering van landelijke wetgeving?!

Het tekort op de jeugdzorg (hier ruim 3 miljoen) is voor ons, net als alle andere gemeenten een probleem dat wij niet alleen kunnen oplossen. Het kan toch niet zo zijn dat wij als gevolg hiervan fors moeten bezuinigen op onze kerntaken van dienstverlening, terwijl gelijktijdig veel geld voor investeringen in de brede welvaart beschikbaar komt....?!

Laten we voorkomen dat we noodgedwongen met de linkerhand moeten snoeien wat we met de rechterhand planten.

Geachte raadsleden,

Ik verklap geen geheim dat ik in mijn sollicitatiebrief heb gepocht over de bestuurlijke houding van uw raad vanaf de start van onze nieuwe gemeente. Met alle verschillen die er in het eerste jaar soms ook waren, blijkt de verantwoordelijkheid voor goed bestuur en de belangen van onze inwoners bij iedereen voorop te staan. Dat is

een prima basis voor verdere ontwikkeling van de ingewikkelde rol die u hebt als lokale volksvertegenwoordiging. Want het is mooi bedacht: de raad als huiskamer van de gemeente, maar we weten ook dat die kamer een glazen huis is waar de verwachtingen van het glazen huis van Serious Requist schraal bij afsteken.

Graag wil ik de komende jaren met u werken aan een programma dat u helpt uw raadslidmaatschap met voldoening en plezier uit te oefenen. En dat onze inwoners zien dat de raad inderdaad een betrouwbaar en gezaghebbend hoogste orgaan van de gemeente is. Ook als niet iedereen zijn of haar zin kan krijgen.

Beste collegeleden,

Wat hebben we als BenW toch een fantastische club. Echt mensen, dit is een team dat qua samenwerking uitstijgt boven de best denkbare uitkomsten van allerlei wetenschappelijke onderzoeksmethoden. Waarom? Omdat we gefascineerd zijn door de bestuurlijke opgaven, elkaar waarderen, elkaar iets gunnen en elkaar willen helpen. En bovendien staat de deur van de collegekamer regelmatig bol van het gebulder om een goeie grap.

Ik voel me bevoorrecht voorzitter van dit team te mogen zijn. Ik blijf mijn best doen het collegiaal bestuur en de teamgeest te bewaken en bevorderen. Ook als het wat spannender gaat worden. Dit jaar moeten er immers serieuze bestuurlijke keuzes gemaakt worden en dan komt het aan op begrip voor elkaars standpunt en goed overleg waarin ieder met zijn of haar politieke achtergrond tot recht kan komen en het besluit kan onderschrijven.

Dat is een mooie klus voor een voorzitter en ik wil daar ook op aanspreekbaar zijn.

Tot slot nog iets over het specifieke domein van de burgemeester, de openbare orde en veiligheid. Ik realiseer mij mijn bijzondere verantwoordelijkheid. Voorspelbaarheid, consistentie, betrouwbaarheid, waar nodig daadkracht en bereidheid om verantwoording af te leggen zijn voor mij leidend in het uitoefenen van deze taak. In regionaal verband maak ik mij er sterk voor dat ook de dunbevolkte gebieden en onze economische kernen blijvend kunnen rekenen op voldoende veiligheid.

Daar waar besturen vooral mensenwerk is en moet zijn, wil ik als burgemeester benaderbaar en toegankelijk blijven voor inwoners omdat ze soms bij een inhoudelijk probleem een ombudsman nodig hebben. En ook op persoonlijk vlak, in tijden van rouw en trouw, zie ik voor mijzelf een dankbare taak in de rol van burgervader. Graag bied ik een warme hand bij een feestje of een arm om de schouder bij verdriet of tegenslag.

En als ik dan nog een stip op de horizon moet zetten?

Als ik straks, over zes jaar, de ambtsketen overdraag aan mijn opvolger. Dan hoop ik een Hogeland achter te laten waar het uitstekend wonen, leven, recreëren en ondernemen is. Met gelijke kansen, omdat iedereen er bij hoort. Waar saamhorigheid, noaberschap, kleinschaligheid en menselijk maat, nog meer dan nu al het geval is, onze kracht is.

Het klein geluk als groot kapitaal van deze golden raand rondom het pronkjewail!

Wij van Het Hogeland, inwoners, verenigingen en instellingen zullen laten zien wat wordt bedoeld met het begrip "brede welvaart" zoals het Nationaal Programma Groningen dat benoemt. Daarom roep ik alle Hogelandsters op mee te denken en te werken aan het iconische project "Ons Hogeland" als treffend voorbeeld voor de Toukomst van Groningen.

Tot slot.

Ik neem u even mee naar een bankje op het meest oostelijke deel van het eiland Schiermonnikoog. Op dat bankje staat een citaat van Albert Schweitzer dat mij uit het hart is gegrepen.

Dat luidt als volgt: "Het belangrijkste in het leven zijn de sporen van liefde die wij achterlaten als wij weggaan".

Dat is wat mij betreft niet een boodschap bij het weggaan alleen, maar een opdracht voor hen die komen. Voor mij is het de leidraad voor persoonlijke, en bestuurlijke aandacht voor mensen, dieren, ons rijke erfgoed en de natuur. Want dat verdient Het Hogeland. Dat verdienen onze inwoners, nu en straks.